

Nu vilde Skæbnen imidlertid, at denne Sag blev forlagt i Stiftsøvrigheden til ind i Aaret 1915. Man var dermed inde i Krigstiden, og den stadige Fordyrelse af Byggeomkostningerne gjorde, at man ikke saa Udvej til at faa Hovedrestaureringen foretaget, skønt man prøvede paa forskellig Maade, f. Eks. ansøgte man Kirkeministeriet om at faa Lov til at sælge en Del af Kirkens Blytag. Forholdene i Kirken er imidlertid efterhaanden blevet af en saadan Art, at der maa ske en Forandring. Kirkens Indre er forfaldent, Stolene er af en saadan Beskaffenhed, at ældre Mennesker vanskeligt kan holde ud at sidde paa dem under Guds-tjenesten, og en foreløbig Restaurering af Kirken vilde være ganske urimelig, da den, som jeg allerede har nævnt, er for lille. Der er i Jebjerg Sogn 800 Indbyggere, medens der i Kirken højest er Plads til 125. Det er i Jebjerg Sogn, Danmarks ældste Præst, gamle Pastor Glud, i over et halvt Hundrede Aar har øvet sin Gerning, og den Menighed, der har samlet sig om denne Mand op gennem Aarene, har i en Aarrække maattet lide under disse Forhold. Jeg vil derfor spørge den højtærede Kirkeminister, om han ikke under de Omstændigheder, jeg her har skildret, vil medvirke til, at denne Bevilling optages paa det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg kan forsikre den højtærede Kirkeminister om, at Menigheden i Jebjerg vilde være overmaade taknemmelig derfor.

Jeg vil dernæst rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. I 1917 blev der af De samvirkende Sogneraadforeninger rettet en Henstilling til Indenrigsministeriet om at foranledige, at der af Hensyn til den kommunale Administration blev indført en Registrering af Til- og Fraflytninger i Kommunerne. I 1918 blev der af Københavns Kommune til Indenrigsministeriet indsendt et Udkast til Forslag om Ret for Kommuner til at oprette Folkeregistre. Fra adskillige Sider blev der i den Anledning fremsat Ønske om, at Løsningen maatte blive Indførelse af et fuldstændigt Civilstandsregister her i Danmark, ligesom det findes i en Række andre Lande. Jeg har nu for et Øjeblik siden modtaget Meddelelse om, at der i Gaar af Indenrigsministeriet skulde være nedsat en Kommission til at overveje hele dette Spørgsmaal. Dette hilser jeg med Glæde, idet jeg tror, det er heldigt, at denne Sag bliver taget op. Det er for en Række af Kommuner her i Landet blevet en fuldkommen Nødvendighed, at dette Registreringsspørgs-

maal endelig løses. Men da hele dette Spørgsmaal er af overmaade stor Betydning for vor Administration og Forvaltning her i Danmark i den kommende Tid saavel som for Befolkningen, vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, hvilken Opgave der er tildelt denne Kommission, om der er givet den den snævrere Opgave at overveje Spørgsmaalet om Oprettelse af Folkeregistre i de enkelte Kommuner, eller der tillige er givet den den Opgave at overveje hele Spørgsmaalet om et Civilstandsregister. Efter hvad jeg har hørt, skulde Kommissionen ikke indeholde Repræsentanter for Rigsdagen og jeg vil da sige til den højtærede Indenrigsminister, at det vilde jeg meget beklage. Jeg finder, at det vilde være overmaade uheldigt, om der ikke i denne Kommission kom til at sidde Repræsentanter for de forskellige Partier paa Rigsdagen, ikke alene fordi de rent saglig set vilde tilføre Kommissionen Elementer, som den ellers ikke kom til at indeholde, men ogsaa fordi jeg tror, at det netop vilde have den allerstørste Betydning, om der stadig i denne Kommission var en Føling med Partiernes Standpunkter og Synspunkter overfor hele dette Spørgsmaal. Jeg kan her minde om den Forhandling, der fandt Sted her i Tinget i 1912 i Anledning af et andet Forslag, der var fremsat af den daværende højtærede Kultusminister, og hvor det viste sig, at det var højest forskellige Synspunkter, der raadede i de forskellige Partier, men at man omfattede selve Sagen med den største Interesse. Jeg vil derfor anmode den højtærede Indenrigsminister om at meddele, om det er Hensigten, at denne Kommission ikke skal indeholde Repræsentanter for Rigsdagen, og hvis det er Hensigten, om Indenrigsministeren da ikke igen vil overveje Betimeligheden af, at Repræsentanter for Rigsdagens forskellige Partier tiltræder Kommissionen.

Jeg vil dernæst fremsætte nogle Bemærkninger i Tilknytning til den Debat, der allerede har fundet Sted under Finanslovbehandlingen. Man kan vel sige, at denne Debat i højeste Grad har traæet i Arbejdsomhedens og Sparsommelighedens Tegn, forsaa vidt som de ærede Medlemmer, der har haft Ordet her, i et ikke ringe Omfang har benyttet Tiden til at bebrejde saadanne ene, saa den anden Samfundsklasse Mangel paa Arbejdsomhed og Sparsommelighed. Intet kan efter min Mening være mere ørkesløst end dette, at den ene Klasse bebrejder den anden Mangel paa Arbejds-